

REMISSYTTRANDE

Stockholm den 14 november 2008

Jordbruksverket
Avdelningen för djurskydd och hälsa
551 82 JÖNKÖPING

Remiss om ändring i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter och allmänna råd (DFS 2007:2) om offentlig djurskyddskontroll, saknr L44

Med anledning av att riksdagen fattat beslut om att överföra djurskyddskontrollen från kommunerna till länsstyrelserna har Jordbruksverket ändrat gällande föreskrifter om offentlig djurskyddskontroll. Djurskyddet Sverige har beretts möjlighet att ge synpunkter på förslaget.

Djurskyddet Sverige (DS) vill framföra att DS stöder beslutet att djurskyddskontrollen överförs från kommunerna till länsstyrelserna. Detta kan ge möjlighet till en mer likartad kontroll över landet med högre kompetens. Däremot tyder allt på att de statliga budgetmedlen är otillräckliga för att förse länsstyrelserna med tillräckliga resurser för personal och drift för att kunna bedriva en effektiv kontroll.

Konsekvensutredningen kräver att jämförelse kan göras mellan Jordbruksverket förslag och gällande föreskrifter DFS 2007:2. Jordbruksverket skulle kunna underlätta för remissinstans genom att också skicka ut gällande föreskrifter.

Förslaget innebär en kraftig minskning av antalet paragrafer jämfört med gällande föreskrift DFS 2007:2 och DS ser detta som ett led i regeringens krav på förenklingar. Jordbruksverket har också strukit i stort sett samtliga allmänna råd i vilket DS anser är olyckligt eftersom syftet är att ge vägledning för en bättre fungerande kontroll.

DS ifrågasätter strykningen av 2 kap 1 §. Syftet med paragrafen är inte bara samverkan med andra myndigheter utan också samverkan med andra organisationer och sakkunskap som kan öka kvaliteten i kontrollarbetet.

Jordbruksverket har ersatt 5 kap 1 § skrivningar kring beaktande av smittskyddet vid kontroll till att tala om att beakta EU-krav och tillräckligt omfattande djurskyddskontroll. DS vill betona att smittskyddsaspekterna är viktiga.

Detaljsynpunkter på förslaget

§§ 3 och 6. DS vill betona vikten av *extra offentlig kontroll*, då upptäckten av många djurskyddsproblem bygger på att allmänhet och exempelvis djurskyddsorganisationer anmäler missförhållanden.

Enligt definitionen är en *kontrollmyndighet* den centrala myndigheten eller varje annan myndighet som tilldelas behörighet. I § 6 bör förtydligas att det är länsstyrelsen respektive Livsmedelsverket som avses som kontrollmyndighet, som ska fastställa en plan för det kommande verksamhetsårets djurskyddskontroll.

12 § Kravet på rätt kompetens är nyckelfrågan i djurskyddskontrollen. Jordbruksverket har strukit stora delar av de krav som ska kunna ställas på kontrollpersonal liksom det allmänna rådet om lämplig grundutbildning. Från djurskyddssynpunkt måste krävas att de som utövar kontrollen har gedigen kunskap om de djurslag och de djurhållningsformer som ska kontrolleras. För djuren och djurhållarna är det också ett oeftergivligt krav att systemet är rättssäkert d v s att kontrollen är likvärdig över hela landet. I och med att djurskyddskontrollen renodlas, bör kunna ställas högre krav på utbildning och kunskap. DS anser att Jordbruksverket bör se över möjlighet att på sikt införa mer preciserade utbildnings – eller kompetenskrav.

15 § Jordbruksverket avser att använda Livsmedelsverkets modell för riskklassificering av livsmedelsföretag. Erfarenheterna av dessa modeller när det gäller primärproduktionen, är att dessa måste bygga på god kunskap om olika djurhälso - djuromsorgs – kvalitets och egenkontrollprogram. Jordbruksverkets rapport ”Ett djurskydd i förändring 2008:24 innehåller inte den kartläggningen som man hade hoppats på. Dessutom förekommer också vissa missuppfattningar. Det är också viktigt att underlaget för riskanalyserna ständigt uppdateras, eftersom det sker en kontinuerlig utveckling.

18 § Berör djurskyddskontrollen som utförs av den officiella veterinären på slakterierna. Det allmänna rådet (felaktigt refererat till § 19) innehåller en liknande formulering som 4 kap 1 § allmänna råd (artikel 54 i förordningen 882/2004 och 24b i djurskyddslagen). DS efterlyser skälet till att man har olika synsätt när det gäller djurhållare respektive slakteri respektive transportörer.

26 § DS välkomnar förslaget att kontrollmyndigheterna är observanta på djurskyddsproblem beroende på vissa djurhållningssystem, metoder, utrustning eller motsvarande och kan anmäla detta till Jordbruksverket. På detta sätt kan djurskyddet utvecklas och förbättras. Det är viktigt att Jordbruksverket har tillgång till medel för att utvärdera och pröva olika praktiska lösningar.

För Djurskyddet Sverige

Sven Stenson
Ordförande

Gunnela Ståhle
Vice ordförande